

ไม้ไผ่แปรรูป

BAMBOO LUMBER

ปิยะวดี บัวจงกล¹

(PIYAWADE BAUCHONGKOL)

วัลยยุทธ เฟื่องวิวัฒน์²

(VALLAYUTH FUEANGVIVAT)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ นำไม้ไผ่ 4 ชนิด คือ ไม้ไผ่กิมซุง (*Bambusa beecheyama* Munro) ไม้ไผ่ชางหม่น (*Dendrocalamus sericeus*) ไม้ไผ่ตงเขียว (*Dendrocalamus sp.*) และไม้ไผ่ตงดำ (*Dendrocalamus asper*) เป็นวัตถุดิบในการทำไม้แปรรูปโดยใช้กาวฟีนอลฟอรั่มัลดีไฮด์ ความเข้มข้นที่ 15% และ 25% แล้วทดสอบสมบัติเชิงกลและทางกายภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน BS 373 และ ASTM D143 และนำไปวิเคราะห์ผลทางสถิติ

จากการทดลองจะเห็นได้ว่า ไม้แปรรูปที่ใช้ไม้ไผ่ตงดำเป็นวัตถุดิบมีค่ากลสมบัติ ดีที่สุด รองลงมาคือ ใช้ไม้ไผ่ตงเขียว ไม้ไผ่ชางหม่น และไม้ไผ่กิมซุง ตามลำดับ หากพิจารณาจากปัจจัย ความเข้มข้นของกาว PF ที่ใช้พบว่า ไม้แปรรูปที่ทำจากไม้ชนิดเดียวกันเมื่อใช้กาว PF ที่ความเข้มข้นแตกต่างกัน ค่ากลสมบัติจะแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

จากการเปรียบเทียบคุณสมบัติของไม้แปรรูปกับไม้ตะเคียนทอง ไม้สัก ไม้ยางพารา และไม้ไผ่ประสานจากไผ่บงใหญ่ พบว่า ไม้แปรรูปมีความแข็งแรงและความยืดหยุ่นที่ดีกว่า สามารถนำไปใช้ในกระบวนการผลิตเครื่องเรือน และงานก่อสร้างได้

คำหลัก: ไม้แปรรูป กาวฟีนอลฟอรั่มัลดีไฮด์ ความแข็งแรง

¹ นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการพิเศษ สำนักวิจัยและพัฒนาการป่าไม้ กรมป่าไม้ e-mail: bauchongkol@yahoo.com

² นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการพิเศษ สำนักวิจัยและพัฒนาการป่าไม้ กรมป่าไม้ e-mail: vallayuth@yahoo.com

ABSTRACT

Research studied on bamboo lumber made by 4 bamboo species 1) Pai kimsung (*Bambusa beecheyama* Munro) 2) Pai sangmon (*Dendrocalamus sericeus*) 3) Pai tongkeaw (*Dendrocalamus sp.*) and 4) Pai tongdum (*Dendrocalamus asper*). Phenol formaldehyde (PF) at 15% and 20% solid content. All experimental bamboo lumber were tested the results for properties according to BS 373 and ASTM D143.

This study investigated some of the important properties of bamboo lumber made from Pai tongdum better than Pai tongkeaw, Pai sangmon and Pai kimsung respectively. PF difference solid content at 15% or 25% were found to not significant at $p>0.05$.

Bamboo lumber more strength and stiffness than *Hopea odorata*, teak, rubberwood and bamboo laminated that suitable material for household and construction.

Keywords: Bamboo lumber, Phenol formaldehyde, Bending strength

บทนำ

ไผ่เป็นพืชที่มีความผูกพันต่อการดำรงชีวิตประจำวันของคนไทยมาตั้งแต่โบราณกาลคนไทยในชนบทใช้ไผ่สร้างบ้านเรือนอยู่อาศัยและใช้ในการทำหัตถกรรมเครื่องจักสานเพื่อใช้สอย ถ้าไผ่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ทุกส่วน ตั้งแต่หน่อ ราก ลำต้นและใบ คุณสมบัติที่ดีของไผ่ คือ มีความทนทานต่อสภาพดินฟ้าอากาศ ลำต้นสามารถจักตอกเป็นเส้นๆ ตัดโค้งขึ้นรูป สานเป็นผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ประเภทต่างๆ ไผ่สามารถรับแรงดึงและแรงกดได้ดีโดยไม่แตกหรือหักง่าย คุณสมบัติเช่นนี้ทำให้ผลิตภัณฑ์คงรูปอยู่ได้นานจึงเป็นวัตถุดิบสำคัญในการทำเครื่องจักสาน

การบริโภคไม้ภายในประเทศไม่เพียงพอจำเป็นต้องนำเข้าไม้และวัตถุดิบทดแทนไม้จากต่างประเทศปีละมากกว่า 30,000 ล้านบาท และแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี รัฐบาลจึงมีนโยบายรองรับความต้องการใช้ไม้ในอนาคตด้วยการส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจ ทั้งหมด 38 ชนิด โดยไผ่เป็นหนึ่งในไม้เศรษฐกิจที่รัฐบาลส่งเสริม ซึ่งคุณสมบัติเด่นของไผ่คือ โตเร็ว รอบการตัดฟันสั้น และการดูแลรักษาง่าย ไผ่ที่มีอายุประมาณ 2-3 ปี สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ ดังนั้นในอนาคตไผ่ น่าจะเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีความสำคัญต่ออุตสาหกรรมไม้ของประเทศ ในการศึกษาวิจัยนี้จะผลิตไม้ไผ่ แปรรูป โดยจะศึกษาถึงปัจจัยของชนิดไม้ไผ่ และความเข้มข้นของกาวที่ใช้เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่ดีมีคุณภาพ และสามารถนำไปใช้

ในกระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนที่สามารถใช้งานได้จริง อีกทั้งยังมีความทนทาน และมีอายุการใช้งานที่ยาวนาน เป็นการเปลี่ยนรูปแบบการใช้ประโยชน์ไม้ไผ่จากเดิมที่ใช้ในลักษณะทั้งลำ มาเป็นการใช้ลักษณะของไม้แปรรูป เพื่อเป็นการเพิ่มทางเลือกใหม่แก่อุตสาหกรรม ตลอดจนเป็นการเพิ่มมูลค่าของไม้ไผ่ได้อีกทางหนึ่งด้วย

วิธีการศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้ไม้ไผ่ จำนวน 5 ชนิด คือ

- 1) ไม้กิมซุง (*Bambusa beecheyama* Munro) จากท้องที่อำเภอด่านมะขามเตี้ย จังหวัดกาญจนบุรี
  - 2) ไม้ซางหม่น (*Dendrocalamus sericeus*) จากท้องที่อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่
  - 3) ไม้ตงเขียว (*Dendrocalamus* sp.) จากท้องที่อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี
  - 4) ไม้ตงดำ (*Dendrocalamus asper*) จากท้องที่อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี
- เป็นวัตถุดิบในการผลิตไม้ไผ่แปรรูป โดยใช้กาวฟีนอลฟอร์มาลดีไฮด์ (Phenol formaldehyde: PF) ความเข้มข้น 15% และ 25%

โดยวางแผนการทดลองแบบ 4 x 2 แฟคทอเรียล ในแผนการทดลองแบบสุ่มตลอด การทดลองมี 8 ทริทเมนต์คอมบิเนชัน แต่ละทริทเมนต์คอมบิเนชันมีจำนวน 5 ซ้ำ ทดสอบสมบัติตามมาตรฐาน BS 373 และ ASTM D143 นำค่าที่ได้มาวิเคราะห์ความแปรปรวนว่า ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันทางสถิติหรือไม่ ถ้าปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญจะนำมาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยวิธี Duncan's New Multiple Rang Test (DMRT)

การทำไม้ไผ่แปรรูป

นำไม้ไผ่มาผ่าซีกด้วยจอบ่า ทำเป็นเส้นตอกความกว้างประมาณ 1 เซนติเมตร ความหนาประมาณ 0.2-0.4 มิลลิเมตร ความยาว 40 เซนติเมตร นำเข้าอบให้ปริมาณความชื้นเหลือประมาณ 5-10% จากนั้น นำไม้ไผ่ที่ได้ไปทำเป็นไม้ไผ่แปรรูป (ภาพที่ 1) โดยมีสภาวะในการทำ ดังนี้

ความชื้นของไม้	5-10%
ความเข้มข้นของกาวฟีนอลฟอร์มาลดีไฮด์	15% และ 25
ระยะเวลาแช่กาว	15 นาที
แรงอัดจำเพาะ	160 กก./ซม. ²
อุณหภูมิในการอัด	145 องศาเซลเซียส
ระยะเวลาในการอัดร้อน 100	วินาทีต่อความหนา 1 มิลลิเมตร

1
3
5
7

2
4
6
8

1 Bamboo plantation
 4 Bamboo slice
 7 Hot pressing

2 Bamboo split
 5 Glue soaking
 8 Bamboo lumber

3 Bamboo slicing
 6 Forming

Figure 1. Bamboo lumber manufacturing

ไม้ไผ่แปรรูปที่ได้นำมาตัดเป็นชิ้นทดสอบตามมาตรฐาน BS 373 และ ASTM D143 กำหนดเพื่อทดสอบกายสมบัติและกลสมบัติ ดังนี้ ค่าความหนาแน่น(Density) ปริมาณความชื้น (Moisture content) ความเค้นอัดขนานแนวกาก (Compression parallel to glue line) ความเค้นอัดตั้งฉากกับแนวกาก (Compression perpendicular to glue line) ความเค้นเฉือนขนานแนวกาก (Shearing stress parallel to glue line) ความเค้นเฉือนตั้งฉากกับแนวกาก (Shearing stress perpendicular to glue line) ความต้านแรงตัด (Modulus of rupture) มอดุลัสยืดหยุ่น (Modulus of elasticity) ความแข็ง (Hardness) และค่าความเหนียว (Toughness)

ผลการศึกษาและวิจารณ์ผล

จากการทดสอบกายสมบัติและกลสมบัติของไม้ไผ่แปรรูป จากไม้ไผ่ 4 ชนิด คือ ไม้กิมซุง ไม้ซางหม่น ไม้ตงเขียว และไม้ตงดำ ที่ใช้กาก PF ความเข้มข้นแตกต่างกัน 2 ระดับ คือ 15 % และ 25 % แสดงให้เห็นว่า (ตารางที่ 1)

1. ความหนาแน่นและปริมาณความชื้น

ไม้ไผ่แปรรูปมีความหนาแน่นเฉลี่ยในช่วง 1,071.70–1,182.83 กก./ลบ.ม. ปริมาณความชื้นเฉลี่ยมีค่าในช่วง 7.69% – 10.39%

2. ความเค้นอัดขนานเสี้ยน

ความเค้นอัดขนานเสี้ยน ของไม้ไผ่แปรรูป มีค่าในช่วง 74.86–112.25 เมกกะพาสคัล โดยไม้ไผ่แปรรูปจากไม้ตงดำใช้กาก PF ที่ความเข้มข้น 15% มีค่าความเค้นอัดขนานเสี้ยนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 112.25 เมกกะพาสคัล

เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนของข้อมูลจากการทดลอง พบว่า ทั้งปัจจัยเดี่ยวและปัจจัยร่วมของชนิดไม้และความเข้มข้นของ กากที่ใช้มีอิทธิพลต่อค่าความเค้นอัดขนานเสี้ยนเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p < 0.01$) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพบว่า

2.1 ไม้ไผ่แปรรูปจากไม้ตงดำใช้กาก PF ที่ความเข้มข้น 15% มีค่าความเค้นอัดขนานเสี้ยนเฉลี่ยแตกต่างจากไม้ไผ่แปรรูป จากไม้ตงดำที่ใช้ กาก PF ที่ความเข้มข้น 25% และไม้ไผ่แปรรูปจากไม้ตงเขียว ไม้ซางหม่น และไม้กิมซุงทั้ง 2 ระดับความเข้มข้นของกากที่ใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

2.2 ไม้ไผ่แปรรูปที่ทำจากไม้ตงเขียว ไม้ซางหม่น และไม้กิมซุง เมื่อใช้กาก PF ที่มีความเข้มข้นเพิ่มขึ้นค่าความเค้นอัดขนานเสี้ยนเฉลี่ยจะมีค่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

3. ความเค้นอัดตั้งฉากเสี้ยน

3.1 แรงแัดขนานกับแนวกาบ

ความเค้นอัดตั้งฉากเสี้ยน ของไม้ไผ่แปรรูป เมื่อทดสอบตาม แรงแัดขนานกับแนวกาบ มีค่าในช่วง 27.08 – 60.68 เมกกะพาสคัล โดยไม้ไผ่แปรรูปที่ทำจากไผ่ตงดำใช้กาบ PF ที่ความเข้มข้น 15% มีค่าความเค้นอัดตั้งฉากเสี้ยนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 60.68 เมกกะพาสคัล

เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนของข้อมูลจากการทดลอง พบว่า ปัจจัยเดียวของชนิดไผ่และปัจจัยร่วมของชนิดไผ่กับความเข้มข้นของกาบที่ใช้มีอิทธิพลต่อค่าความเค้นอัดตั้งฉากเสี้ยนเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p < 0.01$) ส่วนปัจจัยเดียวความเข้มข้นของกาบที่ใช้มีอิทธิพลต่อค่าความเค้นอัดตั้งฉากเสี้ยนเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพบว่า

3.1.1 ไม้ไผ่แปรรูปที่ทำจากไผ่ตงดำที่ใช้กาบ PF ที่ความเข้มข้น 15% มีค่าความเค้นอัดตั้งฉากเสี้ยนเฉลี่ยแตกต่างจากไม้ไผ่แปรรูปที่ทำจากไผ่ตงเขียวทั้ง 2 ระดับ ความเข้มข้นของ กาบอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

3.1.2 ไม้ไผ่แปรรูปที่ทำจากไผ่ตงเขียว ไผ่ขางหม่น และไผ่กิมชุงเมื่อใช้กาบ PF ความเข้มข้นเพิ่มขึ้นค่าความเค้นอัดตั้งฉากเสี้ยนเฉลี่ยจะแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

3.2 แรงแัดตั้งฉากกับแนวกาบ

ความเค้นอัดตั้งฉากเสี้ยนของไม้ไผ่แปรรูปเมื่อทดสอบตามแรงแัดตั้งฉากกับแนวกาบ มีค่าในช่วง 31.56 – 56.24 เมกกะพาสคัล โดยไม้ไผ่แปรรูปที่ทำจากไผ่ตงดำ ใช้กาบ PF ที่ความเข้มข้น 15% มีค่าความเค้นอัดตั้งฉากเสี้ยนเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 56.24 เมกกะพาสคัล

เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนของข้อมูลจากการทดลอง พบว่า ปัจจัยเดียวของชนิดไผ่มีอิทธิพลต่อค่าความเค้นอัดตั้งฉากเสี้ยนเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p < 0.01$) ปัจจัยเดียวความเข้มข้นของ กาบที่ใช้มีอิทธิพลต่อค่าความเค้นอัดตั้งฉากเสี้ยนเฉลี่ยอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) ส่วนปัจจัยร่วมของชนิดไผ่กับความเข้มข้นของกาบที่ใช้มีอิทธิพลต่อค่าความเค้นอัดตั้งฉากเสี้ยนเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพบว่า

3.2.1 ไม้ไผ่แปรรูปที่ทำจากไผ่ตงดำ ที่ใช้ กาบ PF ทั้ง 2 ระดับความเข้มข้น มีค่าความเค้นอัดตั้งฉากเสี้ยนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) กับไม้ไผ่แปรรูปที่ทำจากไผ่ตงเขียวแต่แตกต่างจากไม้ไผ่แปรรูปที่ทำจากไผ่กิมชุงที่ใช้กาบ PF ทั้ง 2 ระดับความเข้มข้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

3.2.2 ไม้ไผ่แปรรูปที่ทำจากไผ่ชนิดเดียวกันเมื่อใช้กาบ PF ความเข้มข้นที่แตกต่างกัน ค่าความเค้นอัดตั้งฉากเสี้ยนเฉลี่ยจะแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

4. ความเค้นเฉือนขนานแนวกาบ

ความเค้นเฉือนขนานแนวกาบ ของไม้ไผ่แปรรูป มีค่าในช่วง 8.06 – 11.95 เมกกะพาสคัล โดยไม้ไผ่แปรรูป ที่ทำจาก ไผ่ตงดำใช้กาบ PF ที่ความเข้มข้น 25% มีค่าความเค้นเฉือนขนานแนวกาบเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 11.95 เมกกะพาสคัล

เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนของข้อมูลจากการทดลอง พบว่า ทั้งปัจจัยเดี่ยวและ ปัจจัยร่วมของชนิดไผ่ กับความเข้มข้นของ กาบที่ใช้มีอิทธิพลต่อค่าความเค้นเฉือนขนานแนวกาบเฉลี่ย อย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p < 0.01$) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพบว่า

4.1 ไม้ไผ่แปรรูปที่ทำจากไผ่ตงดำใช้กาบ PF ที่ความเข้มข้น 25% มีค่าความเค้นเฉือนขนานแนวกาบเฉลี่ยแตกต่างจากไม้ไผ่แปรรูปที่ทำจากไผ่ตงเขียวใช้กาบ PF ที่ความเข้มข้นทั้ง 2 ระดับอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

4.2 ไม้ไผ่แปรรูปที่ทำจากไผ่ชนิดเดียวกัน คือ ไผ่ตงเขียว และไผ่ชางหม่นเมื่อใช้กาบ PF ความเข้มข้นเพิ่มขึ้นจะมีค่าความเค้นเฉือนขนานแนวกาบเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

5. ความเค้นเฉือนตั้งฉากแนวกาบ

ความเค้นเฉือนตั้งฉากแนวกาบ ของไม้ไผ่แปรรูป มีค่าในช่วง 11.17 – 15.08 เมกกะพาสคัล โดยไม้ไผ่แปรรูปที่ทำจากไผ่ตงเขียวใช้กาบ PF ที่ความเข้มข้น 25% มีค่าความเค้นเฉือนตั้งฉากแนวกาบเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 15.08 เมกกะพาสคัล

เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนของข้อมูลจากการทดลอง พบว่า ปัจจัยเดี่ยวของชนิดไผ่ และความเข้มข้นของ กาบที่ใช้มีอิทธิพลต่อค่าความเค้นเฉือนตั้งฉากแนวกาบเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p < 0.01$) ส่วนปัจจัยร่วมของชนิดไผ่กับความเข้มข้นของกาบที่ใช้มีอิทธิพลต่อค่าความเค้นเฉือนตั้งฉากแนวกาบเฉลี่ยอย่างไม่มีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p > 0.05$) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพบว่า

5.1 ไม้ไผ่แปรรูปที่ทำจากไผ่ตงดำและไผ่ตงเขียวมีค่าความเค้นเฉือนตั้งฉากแนวกาบเฉลี่ยแตกต่างจากไม้ไผ่แปรรูปที่ทำจากไผ่ชางหม่นและไผ่กิมซุงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

5.2 ไม้ไผ่แปรรูปใช้กาบ PF ที่ความเข้มข้น 25% มีค่าความเค้นเฉือนตั้งฉากแนวกาบเฉลี่ยแตกต่างจากไม้ไผ่แปรรูปที่ใช้กาบ PF ที่ความเข้มข้น 15% อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

6. ความต้านแรงดัด

ความต้านแรงดัดของไม้ไผ่แปรรูปมีค่าในช่วง 137.49 – 193.46 เมกกะพาสคัล โดยไม้ไผ่แปรรูปที่ทำจากไผ่ตงดำใช้กาบ PF ที่ความเข้มข้น 25% มีค่าความต้านแรงดัด เฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 193.46 เมกกะพาสคัล รองลงมาคือไม้ไผ่แปรรูปที่ทำจาก ไผ่ตงเขียว ไผ่ชางหม่น และไผ่กิมซุง ตามลำดับ

เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนของข้อมูลจากการทดลอง พบว่า มีเพียงปัจจัยเดียวของชนิดไฟที่มีอิทธิพลต่อค่าความต้านแรงดัดเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p < 0.01$) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพบว่า ไม้ไฟแปรรูปที่ทำจากไฟตงดำ มีค่าความต้านแรงดัดเฉลี่ยแตกต่างจาก ไม้ไฟแปรรูปที่ทำจากไฟ ชนิดอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ส่วนไม้ไฟแปรรูปที่ทำจากไฟซางหม่น และไฟกิมซุงมีค่าความต้านแรงดัดเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

7. มอดุลัสยืดหยุ่น

มอดุลัสยืดหยุ่น ของไม้ไฟแปรรูป มีค่าในช่วง 13,467 – 23,229 เมกกะพาสคัล โดย ไม้ไฟแปรรูปที่ทำจากไฟตงดำใช้กาบ PF ที่ความเข้มข้น 15% มีค่ามอดุลัสยืดหยุ่นเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 23,229 เมกกะพาสคัล

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของข้อมูลจากการทดลอง พบว่า ทั้งปัจจัยเดียวและปัจจัยร่วมของชนิดไฟกับความเข้มข้นของกาบที่ใช้มีอิทธิพลต่อค่ามอดุลัสยืดหยุ่นเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p < 0.01$) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพบว่า

7.1 ไม้ไฟแปรรูปที่ทำจากไฟตงดำใช้กาบ PF ที่ความเข้มข้น 15% มีค่ามอดุลัสยืดหยุ่นเฉลี่ยแตกต่างจากไม้ไฟแปรรูปที่ทำจากไฟตงดำใช้กาบ PF ที่ความเข้มข้น 25% และไม้ไฟแปรรูปที่ทำจากไฟตงเขียวไฟกิมซุง และไฟซางหม่นที่ใช้กาบ PF ทั้ง 2 ระดับความเข้มข้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

7.2 ไม้ไฟแปรรูปที่ทำจากไฟตงเขียว ไฟซางหม่น และไฟกิมซุง เมื่อใช้กาบ PF ที่ความเข้มข้นแตกต่างกันจะมีค่ามอดุลัสยืดหยุ่นเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

8. ความแข็ง

ความแข็งของไม้ไฟแปรรูปมีค่าในช่วง 6,412 – 8,056 นิวตัน โดยไม้ไฟแปรรูปที่ทำจากไฟตงดำใช้กาบ PF ที่ความเข้มข้น 25% มีค่าความแข็งเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 8,056 นิวตัน

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของข้อมูลจากการทดลอง พบว่า ปัจจัยเดียวของชนิดไฟมีอิทธิพลต่อค่าความแข็งเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($p < 0.01$) ปัจจัยเดียวของ ความเข้มข้นของกาบที่ใช้มีอิทธิพลต่อค่าความแข็งเฉลี่ยอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) ส่วนปัจจัยร่วมของชนิดไฟกับความเข้มข้นของ กาบที่ใช้มีอิทธิพลต่อค่าความแข็งเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพบว่า

8.1 ไม้ไฟแปรรูปที่ทำจากไฟตงเขียว ไฟตงดำ และไฟกิมซุงเมื่อใช้กาบ PF ที่ความเข้มข้นแตกต่างกันจะมีค่าความแข็งเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

8.2 ไม้ไฟแปรรูปที่ทำจากไฟตงเขียวและไฟตงดำใช้กาบ PF ที่ความเข้มข้นทั้ง 2 ระดับ มีค่าความแข็งเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) กับไม้ไฟแปรรูปที่ทำจากไฟซางหม่นที่ใช้กาบ PF ที่ความเข้มข้น 25%

9. ความเหนียว

ความเหนียวของไม้ไผ่แปรรูปมีค่าในช่วง 9.70 – 9.90 กก.-ม. โดยไม้ไผ่แปรรูปที่ทำจากไผ่ชางหม่นใช้กาบ PF ที่ความเข้มข้น 25% มีค่าความเหนียวเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 9.70 กก.-ม.

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของข้อมูลจากการทดลอง พบว่า ทั้งปัจจัยเดี่ยวและปัจจัยร่วมของชนิดไผ่กับความเข้มข้นของกาบที่ใช้ไม่มีอิทธิพลต่อค่าความเหนียวเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

10. เปรียบเทียบสมบัติของไม้ไผ่แปรรูปกับไม้เนื้อแข็งและไม้ประกับจากไม้ไผ่

จากตารางที่ 2 ทำการเปรียบเทียบคุณสมบัติไม้ไผ่แปรรูป กับไม้เนื้อแข็ง ของประเทศไทย บางชนิด เช่น ไม้ตะเคียนทอง (*Hopea odorata* Roxb.) ไม้ยางพารา (*Hevea brasiliensis* Muell.Arg.) และ ไม้สัก (*Tectona grandis* Linn.f.) และไม้ไผ่ประसानจากไผ่บงใหญ่ (*Dendrocalamus brandisii*) จะเห็นได้ว่า

10.1 ไม้ไผ่แปรรูปที่ทำจากไผ่ตงดำใช้กาบ PF ที่ความเข้มข้น 15% มีความต้านแรงดัด เท่ากับ 193.46 เมกกะพาสคัล เป็นค่าความแข็งแรง ที่สูงกว่าไม้ตะเคียนทอง ไม้สัก และไม้ยางพารา และจากคุณสมบัติของไม้ไผ่ที่มีความยืดหยุ่นสูง ดังนั้น เมื่อนำไม้ไผ่มาทำเป็นไม้ไผ่แปรรูปจึงให้คามอดดูล์สยืดหยุ่นที่สูงกว่าไม้จริงทั้ง 3 ชนิด ประมาณสองเท่า

10.2 เมื่อเปรียบเทียบคุณสมบัติของไม้ไผ่แปรรูปที่ทำจากไผ่ตงดำใช้กาบ PF ที่ความเข้มข้น 15% กับไม้ไผ่ประसानจากไผ่บงใหญ่ที่ใช้กาบ PF เป็นตัวประसानพบว่า ไม้ไผ่แปรรูปมีความต้านแรงดัดและคามอดดูล์สยืดหยุ่นที่สูงกว่าไม้ไผ่ประसानจากไผ่บงใหญ่

สรุปผล

เมื่อพิจารณาสมบัติของ ไม้ไผ่แปรรูป จากชนิดไผ่เป็นหลักจะเห็นได้ว่า สมบัติในด้านความแข็งแรง คือ ค่าความเค้นอัดขนานเลื่อน ค่าความเค้นอัดตั้งฉากเลื่อน ค่าความแข็งแรงและความแข็งดิ่ง ในการดัดสถิต ค่าความแข็ง ค่าความเหนียว และสมบัติในด้านการติดกาบ คือ ค่า ความเค้นเฉือนขนาน และตั้งฉากกับแนวกาบพบว่า ไม้ไผ่แปรรูปที่ใช้ไผ่ตงดำเป็นวัตถุดิบมีค่า ดีที่สุด รองลงมาคือไม้ไผ่แปรรูปที่ใช้ไผ่ตงเขียว ไผ่ชางหม่น และไผ่กิมชุงเป็นวัตถุดิบ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาทั้งสองปัจจัยคือ ชนิดไผ่และความเข้มข้นของกาบ PF ที่ใช้จะพบว่า ไม้ไผ่แปรรูปที่ทำจากไผ่ชนิดเดียวกันเมื่อใช้กาบ PF ที่ความเข้มข้นแตกต่างกัน ค่าคุณสมบัติจะแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

จากการเปรียบเทียบคุณสมบัติของไม้ไผ่แปรรูปกับไม้ตะเคียนทอง ไม้สัก ไม้ยางพารา และ ไม้ไผ่ประसानจากไผ่บงใหญ่ พบว่า ไม้ไผ่แปรรูปมีความแข็งแรงและความยืดหยุ่นที่ดีกว่า สามารถนำไปใช้ในกระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนและงานก่อสร้างได้

Table 2. Comparison of bamboo lumber properties and hardwood

Properties	Bamboo lumber from pai tongdum (<i>Dendrocalamus asper</i>)	Takiantong ¹ (<i>Hopea odorata</i> Roxb.)	Teak ¹ (<i>Tectona grandis</i> Linn.f.)	Rubberwood ¹ (<i>Hevea brasiliensis</i> Muell.Arg.)	Laminated bamboo ² from pai bong yai (<i>Dendrocalamus brandisii</i>)
Glue type	PF 15%	–	–	–	PF
Density (kg./m ³ .)	1,180.94	800	650	700	809.30
Moisture Content (%)	8.48	12.00	12.00	13.00	10.94
Compression // to grain (MPa)	112.25	51.00	52.30	46.90	64.64
Shearing stress // to glue line (MPa)	10.84	15.00	15.00	16.00	9.68
Modulus of rupture (MPa)	193.46	115	102	95	158.91
Modulus of elasticity (MPa)	23,229	11,790	11,150	9,420	14,205
Hardness (N)	8,056	6,370	4,860	5,280	6,680
Toughness (kg.-m)	9.90	4.70	1.70	2.86	8.68

Source : ¹ Forest Products Development Group, 2005.

² Vallayuth, *et. al.*, 2015.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้เป็นโครงการวิจัยย่อยภายใต้แผนงานวิจัย “การวิจัยและพัฒนาไม้ตามแนวเศรษฐกิจสร้างสรรค์” ซึ่งสังเกตเห็นถึงประโยชน์ของการปฏิบัติงานวิจัยและการสนับสนุนในการดำเนินงานด้วยดีตลอดมา จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ และขอขอบคุณ นางสาวสมหวัง ใจชุ่ม นางสาววิมลสิริ อินทรประสิทธิ์ และนางสาวแก้วกัลยา ลุฬักชี ผู้ช่วยนักวิจัย ที่ร่วมแรงในการจัดเก็บ และทำดอกไม้ไฟเพื่อเป็นวัตถุดิบในการทำดอกไม้ไฟแปรรูปในการทดลองครั้งนี้

บรรณานุกรม

- กลุ่มพัฒนาผลผลิตป่าน้ำ. 2548. ไม้เนื้อแข็งของประเทศไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3 โรงพิมพ์ บริษัท สุขุมวิทมีเดีย มาร์เก็ตติ้ง จำกัด. กรุงเทพมหานคร. 111 หน้า.
- จรัญ จันทลักษณ์. 2534. สถิติวิธีวิเคราะห์และวางแผนงานวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 6. ภาควิชาสัตวบาล คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร. 468 หน้า.
- ฐิติกุล ภาคศิริ. 2540. Physical and Mechanical Properties of Wood from Sweet-Bamboo culms (*Dendrocalamus asper* Backer). วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- บุญนำ เกี้ยวช่อง และมยุรี ดวงเพชร. 2542. คู่มือปฏิบัติการทดสอบเชิงกลของไม้. โครงการเผยแพร่ความรู้ทางวนผลิตภัณฑ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร. 100 หน้า.
- วรัท พรหมโชติกุล. 2541. การทำไม้ประกับโครงสร้างจากไม้มะพร้าว. เลขที่ ร.505. สำนักวิชาการป่าไม้, กรมป่าไม้, กรุงเทพมหานคร. 209 หน้า.
- วรัท พรหมโชติกุล. 2541. ไม้ประกับโครงสร้างจากไม้ขนาดเล็ก. เลขที่ ร. 520. สำนักวิชาการป่าไม้, กรมป่าไม้, กรุงเทพมหานคร. 118 หน้า.
- วัลยุทศ เฟื่องวิวัฒน์ และคณะ. 2558. การวิจัยและพัฒนาการผลิตไม้อัดประสานเพื่องานประดิษฐ์กรรม. ใน การวิจัยด้านวนวัฒน์และการใช้ประโยชน์ไม้ไฟที่มีศักยภาพสูงทางเศรษฐกิจ. สำนักวิจัยและพัฒนาการป่าไม้ กรมป่าไม้, กรุงเทพมหานคร. น. 93-105
- วิสุทธิพงษ์ หลอดคำ. 2542. Study of an Electrical Process for Flattening Pai-hok culms. (*Dendrocalamus hamiltonii* Nees) วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.

- อนันตชัย เขื่อนธรรม. 2539. หลักการวางแผนการทดลอง. ภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร. 395 หน้า.
- อิทธิพงษ์ อินพล. 2540. Flexural Properties of Glue-Laminated Bamboo. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- ASTM Standard. 1994. American Society for Testing and Materials Standard : Test Methods for Small Clear Specimens of Timber. No. D143-1994 (2007).
- British Standard. 1957. British Standard : Methods of Testing Small Clear Specimens of Timber. No. BS EN 373-1957.
- Chugg, W.A., 1994. Glulam : The Theory and Practice of the Manufacture of Glued Laminated Timber Structure, 1st Edition, London: Ernest Benn, 423 P.
- Houwink, R. and G. Salomon. 1965. Adhesion and Adhesives. Vol.1 New York : Elsevier Publishing Company.
- Hse, C – Y. 1971. Properties of Phenolic Adhesion on Related to Bond Quality in Southern Pine Plywood. Forest Products Journal. 21(1) : 44 – 52.
- Kollmann, F.F.P., E.W. Kuenzi and A.J. Stamm. 1975. Principles of wood Science and Technology. Vol. II. Springer-Verlag, Berlin. 703 p.
- Royal Forest Department. 2004. Bamboo Flooring from Pai Tong *in* Final Technical Report Project: PD 56/99 Rev.1(I) Promotion of the Utilization of Bamboo from Sustainable Sources in Thailand. pp. 63-68